

Ügyiratszám: MC/32044-37/2014.

Tárgy: megismételt eljárás lefolytatása

A NEMZETI MÉDIA- ÉS HÍRKÖZLÉSI HATÓSÁG MÉDIATANÁCSÁNAK

138/2016. (II. 2.) számú

HATÁROZATA

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa (a továbbiakban: **másodfokú hatóság**) a **személyes adat** által képviselt ATV Zrt. (1102 Budapest, Kőrösi Csoma Sándor út 31.; a továbbiakban: **Médiaszolgáltató**) bírósági felülvizsgálati kérelme nyomán született, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 17.K.32.501/2015-5-II. számú ítélete alapján indított megismételt másodfokú hatósági eljárásban a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Hivatalának (a továbbiakban: **elsőfokú hatóság**) 2015. március 9-én kelt, MN/32044-14/2014. számú határozatát (a továbbiakban: **elsőfokú határozat**) az alábbiak szerint

megváltoztatja:

Az elsőfokú határozat rendelkező része helyébe az alábbi szöveg lép:

*„A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Hivatala (a továbbiakban: Hivatal) **Személyes adat** (**Személyes adat** a továbbiakban: Kérelmező) részéről az ATV Első Magyar Magán televíziós Zrt. (1102 Budapest, Kőrösi Csoma Sándor út 31., továbbiakban: Médiaszolgáltató) ATV megnevezésű médiaszolgáltatásában 2014. november 26-án 17 óra 45 perctől, 18 óra 45 perctől, majd 22 óra 25 perctől sugárzott „Híradó” című műsorszámmal kapcsolatos 2014. december 1-jén érkezett kérelmét elutasítja.”*

Az elsőfokú határozat indokolása a 2. oldal tizedik bekezdésétől a 6. oldal első bekezdéséig törlésre kerül, és helyébe az alábbi szövegrész lép:

„Jelentőséget kell tulajdonítani annak, miszerint a „szélsőjobboldali” kifejezést napjainkban nemcsak a szélsőséges, sovíniszta (pl. fasiszta vagy nemzetiszocialista eszmékkel szimpatizáló) irányzatokra szokták használni a napi politikában, de az enyhébb, szelidebb nézeteket valló jobboldali pártokra is. Szociológiai tény, hogy ez a kifejezés szinte teljesen elveszítette a valódi „szélsőségességre” vonatkozó eredeti kizárólagos tartalmát. Ugyanez a jelző napjainkban takarhat igazán szélsőséges, agresszív irányultságot, de annál mérsékeltebb jobboldali eszméket is. Politikai és társadalmi vita tárgya, hogy melyik kategóriára lenne valóban helytálló használni, azonban tény, hogy a jelenlegi hazai és

európai közéletben mindkettőre használatos. Ebből következően azt, ha a saját alapító nyilatkozata által is elismerten radikális jobboldali pártot – annak a közéletben és a tudományos életben is bevett jelzőjét használva – egy híradásban szélsőjobboldalként azonosítva neveznek meg, nem jelenti azt, hogy ezzel véleményt formálnak róla, különösen nem azt, hogy valóban a hagyományos értelemben vett szélsőséges, sovinszta nézeteket tulajdonítanak neki. Csupán egy olyan névvel illetnek egy politikai csoportosulást, amely az aktuális társadalmi és politikai közfelfogás szerint, a kategória egyik elfogadott értelmét tekintve tényszerűen, nem pedig a Médiaszolgáltató vagy annak hírolvasója szubjektív elgondolásából fakadóan megillesheti.

Amennyiben a „szélsőjobboldal” megnevezést olyan „jelzőnek” tekintenénk, amelyet véleménynyilvánításként kellene értékelni, abba a helyzetbe kerülne a médiaszolgáltató, hogy ezen megnevezés használatakor minden alkalommal közölnie kellene, hogy ez egy vélemény, mégpedig a társadalom széles köre által vallott és számos tudományos és közéleti írás által formált. Ennél pontosabb szerzőmegjelölésre nem lehetne kötelezhető a médiaszolgáltató, hiszen általános bevettsége folytán nagyon sok forrás használja ugyanezt a megnevezést.

Az, hogy a Jobbik nem tekinti magát szélsőjobboldali pártnak, nem jelenti azt, hogy megfelelő szövegösszefüggésben, értékítélet nélkül ne lehetne ezzel az egyébként széles körben elfogadott és használt azonosítással jelölni, ha másért nem, a szóisméltés kerülése érdekében. Fontos körülmény, hogy a kifogásolt műsorrészben a kifejezést nem a médiaszolgáltató vagy annak hírolvasója töltötte fel tartalommal, hanem pusztán egy bevett kifejezést használt politikai párt azonosítására, amelyből az felismerhetővé válhatott a nézők számára a nevének kimondása nélkül is. Kérdéses, hogy ez negatív hatást keltene a nézőkben vagy befolyásolná azok politikai véleményét, hiszen a szélsőjobboldali jelző csak egyesek számára negatív, míg mások számára semleges vagy éppenséggel teljesen pozitív. A nézők tárgyilagos és befolyástól mentes tájékoztatáshoz fűződő joga tehát nem sérült.

A fentiekre tekintettel a Hivatal a kérelmező kérelmét elutasította.”

E másodfokú határozat ellen nincs helye fellebbezésnek, a közléssel jogerőssé válik. Jelen határozat bírósági felülvizsgálatát a kézhezvételtől számított harminc napon belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címzett, az elsőfokú döntést hozó hatóságnál előterjesztett keresetlevéllel lehet kezdeményezni. A keresetlevél benyújtásának a határozat végrehajtására nincs halasztó hatálya, a keresetlevélben a keresettel támadott döntés végrehajtásának felfüggesztés a bíróságtól kérhető. A keresetet a bíróság tárgyalás tartása nélkül bírálja el, a keresetlevélben tárgyalás tartása kérhető.

Indokolás

I. Elsőfokú hatósági eljárás

Személyes adat (a továbbiakban: **Kérelmező**) az elsőfokú hatósághoz 2014. december 1-jén érkezett beadványában előadta, hogy álláspontja szerint az ATV Zrt. médiaszolgáltató (a továbbiakban: **Médiaszolgáltató**) megsértette a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: **Mttv.**) 12. § (3)-(4) bekezdéseiben foglaltakat, amikor a 2014. november 26-án 17 óra 45 perctől, 18 óra 45 perctől, majd 22 óra 25 perctől sugárzott „Híradó” című műsorszámában – a „Simicska indul a jelöltségért?” megjelölésű hírblokkban – a következők hangzottak el: „Rajta kívül indulna még Török Gábor politológus. Ő nem várt helyről, a szélsőjobbtól kapott támogatást...”

Az elsőfokú hatóság az elsőfokú határozatban megállapította, hogy a Médiaszolgáltató által használt „szélsőjobb” kifejezés a tényszerűségeen túlmutató **(a hírolvasó a veszprémi időközi választáson indulók személyéről számolt be, érintve azok támogatottságát)** megjegyzés, amely egyértelműen egy véleményt, értékítéletet fejez ki. A kifogásolt műsorszámokból egyértelműen megállapítható, hogy azzal a Médiaszolgáltató a Jobbikra utalt.

Mivel a műsort hallgatók befolyásolására akár egyetlen szó is alkalmas lehet, és az érintett rendelkezés megsértése egyetlen szó közzétételével is megvalósulhat, a Médiaszolgáltató a kérelemmel érintett műsorszámokban nem fejezhette volna ki abbéli véleményét, miszerint az érintett párt szerinte a „szélsőjobbhoz” tartozik, illetve ennek megtörténte esetén e véleményét a közlés vélemény-jellegének megjelölésével és szerzőjének megnevezésével, a hírektől megkülönböztetve, és nem a hírolvasó, illetve a Médiaszolgáltató saját véleményeként kellett volna közzétennie [Mttv. 12. § (4) bekezdés].

Az elsőfokú hatóság álláspontjának alátámasztása céljából az elsőfokú határozatban hivatkozott a Kúria Kfv.II.37.803/2013/5. számú ítéletében foglaltakra is, amely szerint: *„Az alperes helytállóan hivatkozott arra, hogy az Mttv. 12. § (3) bekezdése a médiaszolgáltató hírszolgáltatást és politikai tájékoztatást nyújtó műsorszámaiban hírolvasóként közreműködő munkatársainak tiltja, hogy a műsorszámban szereplő politikai hírhez véleményt, értékelő magyarázatot fűzzenek. A vélemény, értékelő magyarázat a (4) bekezdés szerint e minőség megjelölésével és a szerző megnevezésével a hírektől megkülönböztetve tehető közzé. A perbeli esetben a hírolvasó – az elhangzottak alapján – a Jobbikot „parlamentari szélsőjobboldali” jelzővel illette. A Kúria álláspontja szerint a „szélsőjobboldali” jelzős szerkezet véleményt formáló kifejezés, nem pedig tényközlés. A néző befolyásolására egyetlen szó, egyetlen jelző is alkalmas lehet. Az Mttv. 12. § (3) bekezdés célja a tárgyilagos, értékelő magyarázatok nélküli tájékoztatás a politikai közéleti eseményekről. Amennyiben a hírközlés véleményértékelő magyarázatot is tartalmaz, már alkalmas a befolyásolásra és az Mttv. 12. § (3) bekezdésébe ütköző magatartást valósít meg. A hírben szereplő „szélsőjobboldali” kifejezés is véleménynek minősül, nem pedig tényközlésnek.”*

Az elsőfokú hatóság megállapította, hogy a Médiaszolgáltató három esetben megsértette az Mttv. 12. § (3)-(4) bekezdését, ezért alkalmanként 20 000 Ft, összesen 60 000 Ft összegű bírság megfizetésére kötelezte.

II. Másodfokú hatósági eljárás

Az elsőfokú határozattal szemben a Médiaszolgáltató fellebbezést nyújtott be a másodfokú hatósághoz, aki az 552/2015. (V. 5.) számú határozatával (a továbbiakban: **másodfokú határozat**) a fellebbezési kérelmet elutasította, és az elsőfokú határozatot helybenhagyta, az alábbi indokokra tekintettel.

A másodfokú hatóság a másodfokú határozatban megállapította, hogy a Médiaszolgáltató által használt „szélsőjobboldali párt” kifejezés nem tényállítás, hanem egy véleményt, értékítéletet fejezett ki. A politikatudományban, illetve a köznyelvben is használt „szélsőjobboldali” minősítés nem egzakt kategória, illetve az álláspontok változnak abban a tekintetben, hogy mely politikai felfogás, irányultság tartozik ebbe a kategóriába.

Arra is hivatkozott a másodfokú határozat, hogy a jogszabályi előírás egyébként nem differenciál „negatív” és a „pozitív” tartalmú vélemények között, hanem általános értelemben korlátozza a véleményeknek, értékelő magyarázatoknak a közzétett hírekhez való hozzáfűzését. Ezért a vizsgált kérdés megítélése szempontjából – ahogyan azt az elsőfokú határozat is helyesen állapította meg – nincs jelentősége annak, hogy a „szélsőjobboldali” szó egyébként negatív tartalmú véleményt fejez ki. A releváns jogszabályi rendelkezés nem

a közzétett vélemény valós tényeken való alapulását követeli meg, illetve nem a valós ténybeli alapokat nélkülöző vélemények közzétételét korlátozza; az elsőfokú döntés ezért nem értékelhető úgy, mint amely a Jobbikról mint a magyar politikai paletta egyik szereplőjéről alkotott vélemények valóságtartalma felől döntött volna.

A másodfokú hatóság a másodfokú határozatban kifejtett álláspontja szerint a jogszabályi rendelkezés bármifajta vélemény közlését tiltja, illetve a közzététel megfelelő módját határozza meg egy meghatározott személyi kör (a hír- és politikai tájékoztató műsorszámok műsorvezetői, tudósítói), illetve a híreket közlő műsorszámok esetében. A Médiaszolgáltató hírolvasója azzal, hogy a Jobbikot „szélsőjobboldali”-nak nevezte, kifejezett egy véleményt. Mivel a műsorszámot nézők, hallgatók befolyásolására akár egyetlen szó is alkalmas lehet, így az érintett rendelkezés megsértése egyetlen szó közzétételével is megvalósulhat. Tárgyi esetben egyúttal irreleváns, hogy az adott vélemény kinek az értékítéletét közvetítette: a médiaszolgáltatóét vagy pedig a tárgyi hírműsorszám tekintetében a médiaszolgáltatót „megtestesítő” műsorvezetőét.

A másodfokú hatóság megítélése szerint a Médiaszolgáltató a kérelemmel érintett műsorszámban nem fejezhette volna ki abbéli véleményét, miszerint az érintett párt „szélsőjobboldali”, illetve ennek megtörténte esetén e véleményét a közlés véleményjellegének megjelölésével és szerzőjének megnevezésével, a hír tárgyától megkülönböztetve, és nem a hírolvasó, illetve a Médiaszolgáltató saját véleményeként kellett volna közzétennie – ezzel eleget téve az Mttv. 12. § (4) bekezdésében foglaltaknak.

A másodfokú hatóság rögzítette, hogy az Mttv. korábbiakban hivatkozott rendelkezése nem tiltja azt, hogy a Médiaszolgáltató – akár hírműsorszámában – kifejezze egy adott közéleti kérdéssel kapcsolatos véleményét. Mindössze arra tekintettel, hogy jelen esetben a véleménynyilvánítás szabadsága egy másik kiemelkedően fontos érdekléssel, nevezetesen a közönség tárgyilagos és befolyástól mentes tájékoztatáshoz fűződő érdekével ütközik, minimális korlátot állít a vélemény közlése elé, nevezetesen azt, hogy ennek véleményjellegéről és a vélemény szerzőjéről egyértelműen tájékoztassa a nézőket, hallgatókat.

A másodfokú hatóság utalt arra, hogy az Mttv. 12. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezés célja az, hogy a közönség befolyásolástól mentesen tájékozódjon az adott hírszolgáltatást és politikai tájékoztatást nyújtó műsorszámból.

A másodfokú hatóság álláspontjának kialakítása során figyelemmel volt más hatósági ügyekkel összefüggő jogalkalmazói és bírósági ítélezési gyakorlatra. Így például a Kúria Kfv.II.37.803/2013/5. számú ítéletében foglaltakra.

A fent kifejtettek alapján a másodfokú hatóság a másodfokú határozatban megállapította, hogy az elsőfokú hatóság helytállóan állapította meg, hogy a Médiaszolgáltató ATV állandó megnevezésű médiaszolgáltatásában 2014. november 26-án 17 óra 45 perctől, 18 óra 45 perctől, majd 22 óra 55 perctől sugárzott „Híradó” című műsorszámával megsértette az Mttv. 12. § (3) és (4) bekezdésében foglaltakat, és jogszerűen kötelezte a Médiaszolgáltatót az Mttv. 187. § (3) bekezdésének b) pontjában foglaltak alapján 60.000-Ft összegű bírság megfizetésére.

III. A másodfokú határozat bírósági felülvizsgálata

A Médiaszolgáltató a másodfokú határozattal szemben bírósági felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2015. november 13-án kelt ítéletében a másodfokú határozatot hatályon kívül helyezte, és a másodfokú hatóságot új eljárásra kötelezte, az alábbi indokokra tekintettel.

Az Mttv. 12. § (3) bekezdésében foglaltak körében a bíróság kiemelte, hogy jelentőséget kell tulajdonítani annak, miszerint a „szélsőjobbaldali” kifejezést napjainkban nemcsak a szélsőséges, sovinizta (pl. fasiszta vagy nemzetiszocialista eszmékkel szimpatizáló) irányzatokra szokták használni a napi politikában, de az enyhébb, szelídebb nézeteket valló jobbaldali pártokra is. Szociológiai tény, hogy ez a kifejezés szinte teljesen elveszítette a valódi „szélsőségességre” vonatkozó eredeti kizárólagos tartalmát. Ugyanez a jelző napjainkban takarhat igazán szélsőséges, agresszív irányultságot, de annál mérsékeltebb jobbaldali eszméket is. Politikai és társadalmi vita tárgya, hogy melyik kategóriára lenne valóban helytálló használni, azonban tény, hogy a jelenlegi hazai és európai közéletben mindkettőre használatos. Ebből következően azt, ha a saját alapító nyilatkozata által is elismerten radikális jobbaldali pártot – annak a közéletben és a tudományos életben is bevett jelzőjét használva – egy híradásban szélsőjobbaldalként azonosítva neveznek meg, nem jelenti azt, hogy ezzel véleményt formálnak róla, különösen nem azt, hogy valóban a hagyományos értelemben vett szélsőséges, sovinizta nézeteket tulajdonítanak neki. Csupán egy olyan névvel illetnek egy politikai csoportosulást, amely az aktuális társadalmi és politikai közfelfogás szerint, a kategória egyik elfogadott értelmét tekintve tényszerűen, nem pedig a Médiaszolgáltató vagy annak hírolvasója szubjektív elgondolásából fakadóan megjelölheti.

A bíróság álláspontja szerint, amennyiben a „szélsőjobbaldali” megnevezést olyan „jelzőnek” tekintenénk, amelyet véleménynyilvánításként kellene értékelni, abba a helyzetbe kerülne a médiaszolgáltató, hogy ezen megnevezés használatakor minden alkalommal közölnie kellene, hogy ez egy vélemény, mégpedig a társadalom széles köre által vallott és számos tudományos és közéleti írás által formált. Ennél pontosabb szerzőmegjelölésre nem lehetne kötelezhető a médiaszolgáltató, hiszen általános bevettsége folytán nagyon sok forrás használja ugyanezt a megnevezést.

Az, hogy a Jobbik nem tekinti magát szélsőjobbaldali pártnak, nem jelenti azt, hogy megfelelő szövegösszefüggésben, értékítélet nélkül ne lehetne ezzel az egyébként széles körben elfogadott és használt azonosítással jelölni, ha másért nem, a szóisméltés kerülése érdekében. Fontos körülmény a bíróság álláspontja szerint, hogy a kifogásolt műsor részben a kifejezést nem a médiaszolgáltató vagy annak hírolvasója töltötte fel tartalommal, hanem pusztán egy bevett kifejezést használt politikai párt azonosítására, amelyből az felismerhetővé válhatott a nézők számára a nevének kimondása nélkül is. A bíróság megítélése szerint kérdéses, hogy ez negatív hatást keltene a nézőkben vagy befolyásolná azok politikai véleményét, hiszen a szélsőjobbaldali jelző csak egyesek számára negatív, míg mások számára semleges vagy éppenséggel teljesen pozitív. A nézők tárgyilagos és befolyástól mentes tájékoztatáshoz fűződő joga tehát nem sérült.

A fentiekre tekintettel a bíróság megállapította, hogy a másodfokú hatóság tévesen minősítette a „szélsőjobbaldali” megnevezés használatát a Jobbik vonatkozásában az Mttv. 12. § (3) bekezdése szerint „politikai hírhez való véleményfűzéseként”, és követelte meg használatát feltételeként a 12. § (4) bekezdése alapján a vélemény minőség és szerzője feltüntetésével való közzétételt.

A bíróság megállapítása szerint a másodfokú határozat nem felel meg az Mttv. vonatkozó rendelkezéseinek, ennek következtében azt hatályon kívül helyezte, és másodfokú hatóságot új eljárásra kötelezte; a megisméltelt eljárás során a fenti szempontok figyelembevételével kell megváltoztatni az elsőfokú határozatot, és dönteni a kérelemről.

IV. Megisméltelt (másodfokú) hatósági eljárás

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 17.K.32.501/2015-5-II. számú ítéletében foglalt iránymutatásnak megfelelően a másodfokú hatóság 2015. december 8-án kelt, 1605/2015. (XII. 8.) számú végzésével megisméltelt hatósági eljárást indított, valamint e

tényről, továbbá nyilatkozattételi és iratbetekintési jogáról tájékoztatta a Médiaszolgáltatót és a Kérelmezőt. A Médiaszolgáltató és a Kérelmező a végzést egyaránt 2015. december 21-én vette át.

A Médiaszolgáltató 2016. január 19. napján érkezett nyilatkozatában kérte, hogy a másodfokú hatóság a Kérelmező kérelmét utasítsa el, és az elsőfokú határozatot változtassa meg.

Nyilatkozatában előadta, hogy a „szélsőjobb” kifejezés használata álláspontja szerint semmiképp sem tekinthető a műsor hírolvasója véleményének, magyarázatának, mivel az egyértelműen a hírolvasó által felolvasott hír integráns részét képezte. Ebből következően a Médiaszolgáltató megítélése szerint nem állt fenn kötelezettsége a sérelmezett fogalom használatánál a vélemény-jelleg kifejezésére. A Médiaszolgáltató nyilatkozatában részletesen hivatkozik a politikatudomány terén megjelent tudományos írásokra, illetve a társadalomban kialakult közfelfogásra, amely alapján álláspontja szerint a szélsőjobboldali jelző egyértelműen tényállításnak minősül a Jobbik vonatkozásában. Emellett a Médiaszolgáltató előadta, hogy a PK 12. számú állásfoglalás, amely szerint „a sajtó-helyreigazítási igény elbírálásánál a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni”, jelen ügyben analógiaként alkalmazandó. A fentiek mellett a Médiaszolgáltató a strasbourgi Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlatára, illetve a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 17.K.32.501/2015-5-II. számú ítéletében foglaltakra is hivatkozott.

A Kérelmező jelen határozat meghozataláig nem tett nyilatkozatot.

A másodfokú hatóság a rendelkezésére álló adatok, valamint a bírósági ítéletben foglaltaknak eleget téve az alábbi döntést hozta.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CLX. törvény (a továbbiakban: **Ket.**) **109. § (4)** bekezdése rögzíti, hogy a hatóságot a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság határozatának rendelkező része és indokolása köti, a megismételt eljárás és döntéshozatal során annak megfelelően jár el.

A Médiatanács a Médiaszolgáltató jelen eljárás során tett nyilatkozatában foglaltakkal összefüggésben az alábbiakat rögzíti. A Médiaszolgáltató azon álláspontja tekintetében, miszerint a PK 12. számú állásfoglalás jelen ügyben analógiaként alkalmazandó, megállapítható, hogy a sajtó-helyreigazítás kapcsán kialakult bírósági gyakorlatra történő utalás tárgyban eljárás során nem bír semmilyen relevanciával: a hatósági eljárás nem az elhangzott vélemény valós vagy valótlan volta okán indult, hanem önmagában a vélemény-jellege, illetve közzétételének módja miatt. A Kérelmező párt kapcsán a közbeszédben kialakult társadalmi vitára, illetve a politikatudomány álláspontjára való hivatkozást a másodfokú hatóság szintén nem tartja relevánsnak, amiként arra a Kúria Kfv.II.37.803/2013/5. számú ítéletében is rámutatott, *„a vita nem abban állt, hogy a „szélsőjobboldali” kifejezés mit takar, hanem abban, hogy a „szélsőjobboldali” kifejezés a hírrel összefüggésben véleménynyilvánításnak minősült-e vagy tényközlésnek.”* A Kúria döntésében e kifejezést véleményközlésnek ítélte, és miután a Kérelmező párt *„nem tekinti magát szélsőjobboldali pártnak, ezért ilyen jelzővel történő illetése véleménynyilvánítást valósít meg, és a nézőben a szélsőséges, radikális irányzatra való asszociálást indít meg és negatív hatást kelt.”*

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletében foglalt egyértelmű iránymutatásra, továbbá a **Ket. 109. § (4)** bekezdésben foglalt rendelkezésre tekintettel az elsőfokú határozat megváltoztatásáról döntött, és a Kérelmező kérelmét elutasította.

A másodfokú hatóság az **Mttv. 165. § (1)** bekezdése, valamint a **Ket. 105. § (1)** bekezdésében meghatározott hatósági jogkörében eljárva, a **Ket. 109. § (4)** bekezdésében foglaltakra tekintettel, már hivatkozott jogszabályi rendelkezések alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határozott, és az elsőfokú határozatot megváltoztatta

Az eljárás során a **Ket. 153. § (2)** bekezdése szerinti eljárási költség nem merült fel.

A jogorvoslatról szóló tájékoztatás a **Ket. 72. § (1)** bekezdés **da** alpontján, a jogorvoslat előterjesztésére vonatkozó tájékoztatás az **Mttv. 165. § (3)-(4)** bekezdéseiben, a tárgyalás tartására vonatkozó kérelemről szóló tájékoztatás pedig a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény **338. § (2)** bekezdésében foglalt rendelkezéseken alapul.

Budapest, 2016. február 2.

a Médiatanács
nevében

dr. Karas Monika s.k.
elnök

Dr. Koltay András s.k.
hitelesítő tag

Kapják:

- **személyes adat**